

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร*
THE CORRELATION BETWEEN EMOTIONAL QUOTIENT AND DECISION
MAKING ABILITY OF MATHAYOMSUKSA 6 STUDENTS SCHOOLS IN
SAI MAI DISTRICT, BANGKOK

อนุพงษ์ ช่วยชาติ¹ และ อุทัยวรรณ สายพัฒนา²

Anuphong Chuaichat¹ and Uthaiwan Saipattana²

¹⁻²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

¹⁻²Faculty of Education, North Bangkok University, Thailand

Corresponding Author's Email: anuphong.chua@northbkk.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน 2) ศึกษาความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 348 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเปิดตาราง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 36 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 และแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 37 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .90 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมและรายพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง 2) ความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมและรายพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : ความสัมพันธ์, ความฉลาดทางอารมณ์, ความสามารถในการตัดสินใจ

---

* Received 23 January 2025; Revised 25 January 2025; Accepted 28 January 2025

Abstract

This research aimed to: 1) study the emotional quotient levels of students. 2) study the decision making abilities of students. and 3) study the correlation between emotional quotient and decision making ability of students. The samples of this research were 348 Matthayomsuksa 6 students in Sai Mai District, Bangkok. The sample was obtained using the open-table, Krejci and Morgan method. The research tools were emotional quotient questionnaire using a 5point rating scale with 36 items which had a reliability of .91, and a decision making ability questionnaire with a 5point rating scale with 37 items which had a reliability of .90. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and Pearson's Product Moment Correlation Coefficients.

The research results were found as follows; 1) The emotional quotient of Matthayomsuksa 6 students, both overall and in aspect were at a high level. 2) The decision making ability of Matthayomsuksa 6 students, both overall and in aspect were at a high level, but self-confidence was at a moderate level. And 3) The correlation between emotional quotient and decision making ability of Matthayomsuksa 6 students was at a high level, with a significance level of .01.

Keywords: Correlation, Emotional Quotient, Decision Making Ability

บทนำ

สถานการณ์ตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้าน เศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรม ความทันสมัยของเทคโนโลยี การสื่อสาร ความ หลากหลายทางเชื้อชาติ การหลอหลอมความคิด ค่านิยมและความเชื่อของกลุ่มคนหรือบุคคล ในสังคม (นิศาชล สืบแจ้ง, 2560) จากความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่กล่าวมาเห็นได้ว่า ใน สังคมของเราต้องเผชิญกับโลกที่มีสภาวะซับซ้อนมากขึ้นและต้องปรับตัวให้ทันกับการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการปรับสภาวะทางอารมณ์ ทั้งนี้ ผู้ขาด ความฉลาดทางอารมณ์ อาจจะไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิต ในสภาวะดังกล่าวนี้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ โกลแมน (Goleman, 1998) ที่ได้กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ว่ามีความสำคัญมากกว่าความฉลาดด้านอื่น ๆ โดยเชื่อว่า บุคคลที่ขาด ความฉลาดทางอารมณ์ย่อมก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพกายและจิตใจ ลดประสิทธิภาพในการ

ทำงาน จึงทำให้คนยุคใหม่จำเป็นต้องมีการประยุกต์ใช้ความฉลาดทางอารมณ์ในชีวิตประจำวัน

การจัดการเรียนการสอนมักมุ่งเน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น โดยไม่ค่อยมุ่งพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์เท่าที่ควรด้วยแนวคิดที่ว่า การเป็นคนเก่งแล้วจะประสบความสำเร็จและมีความสุขในชีวิต จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนไทยส่วนใหญ่เก่งท่องจำ แต่ขาดความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ สถาบันราชานุกูล (2565) ที่ได้กล่าวว่า เด็กนักเรียนไทยอายุ 6-11 ปี มีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติขึ้นไป ร้อยละ 77 และความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับควรได้รับการพัฒนาร้อยละ 23 ซึ่งมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เฉลี่ยระดับประเทศอยู่ระดับค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นในช่วงอายุดังกล่าวที่มีความฉลาดทางอารมณ์ไม่เหมาะสม อาจส่งผลให้วัยรุ่นกระทำพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาได้ทั้งต่อตนเองและคนรอบข้าง

ในการเรียนหรือการทำงานของคนเรามีสิ่งสำคัญประการหนึ่งคือ การตัดสินใจ (Decision Making) การตัดสินใจเปรียบเสมือนหัวใจของการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพราะการตัดสินใจจะมีอยู่ในแทบทุกขั้นตอนและทุกกระบวนการของการทำงานและการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ วิฑูลย์ ตันศิริวงศา (2542: 8) ที่ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ การตัดสินใจจึงไม่เพียงแต่กระทบกับตนเองเท่านั้น แต่ยังกระทบต่อครอบครัว ผู้ร่วมงาน แม้กระทั่งคนที่ไม่รู้จักอีกด้วย การตัดสินใจจึงเป็นกระบวนการสำคัญที่มีบทบาทในทุกแง่มุมของชีวิต ทั้งในเรื่องเล็กและเรื่องใหญ่ การตัดสินใจที่ดีส่งผลต่อความสำเร็จและลดปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ในขณะที่การตัดสินใจที่ขาดความรอบคอบ อาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อทั้งตนเองและผู้อื่น เช่น การทำผิดกฎหมาย หรือการแก้ปัญหาโดยใช้ความรุนแรง เป็นต้น ดังนั้น การพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนตัดสินใจ โดยเฉพาะในเรื่องสำคัญ จึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 มาตรา 22 กำหนดว่า ให้การศึกษายึดหลักว่านักเรียนทุกคนมีศักยภาพในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และถือว่านักเรียนมีความสำคัญ โดยเฉพาะนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นช่วงสำคัญในการเตรียมพร้อมเลือกเส้นทางชีวิต เช่น การเลือกสาขาวิชาและมหาวิทยาลัย หากขาดการตัดสินใจที่ดี อาจนำไปสู่ปัญหาในอนาคต การจัดการเรียนการสอนจึงควรพัฒนาทั้งความฉลาดทางอารมณ์ และทักษะการตัดสินใจของนักเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข พร้อมประสบความสำเร็จในด้านการเรียน การทำงาน และการดำเนินชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของทศพร ประเสริฐสุข (2542) ที่ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นคนเก่ง คนดีและมีความสุข ประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน (study success) ด้านการทำงาน (career success) และประสบความสำเร็จในชีวิต (life success)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักเรียนประสบความสำเร็จทั้งในด้านการเรียน ด้านการทำงาน และด้านการดำเนินชีวิต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขต สายไหม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 โรงเรียน โดยเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย (มัธยม) และโรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย 2 และเป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม และโรงเรียนศิริวัฒน์วิทยา รวมจำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,169 คน (สำนักงานเขตสายไหม, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จำนวน 348 คน ได้มาจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางกำหนดของเครจซ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 608)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัด แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

2.1 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ โรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ความฉลาดทางอารมณ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

2.2 แบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบวัด มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ โรงเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2 ความสามารถในการตัดสินใจ ลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการสร้างและการหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ เพื่อศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดก่อนนำไปสร้างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

1.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

1.3 สร้างแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ตามนิยามศัพท์เฉพาะโดยมีข้อคำถามพฤติกรรมละ 10 ข้อ รวมจำนวน 50 ข้อ

1.4 นำแบบวัดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับขอบข่ายที่ศึกษาตามนิยามศัพท์ (IOC)

1.5 เลือกข้อคำถามที่มีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้ว ได้ข้อคำถามจำนวน 36 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .67 - 1.00 จัดทำเป็นแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

1.6 นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ฉบับทดลองใช้ไปทดลอง (Try-Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation Coefficient) ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .24 - .63 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990: 204) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .91

1.7 นำแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและการหาคุณภาพแล้วจัดทำเป็นแบบวัดไว้ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การสร้างและหาคุณภาพแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการตัดสินใจ เพื่อศึกษาวิเคราะห์รายละเอียดก่อนนำไปสร้างแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และสร้างแบบสอบถามจากตำราของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

2.3 สร้างแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจตามนิยามศัพท์เฉพาะโดยมีข้อความพฤติกรรมละ 10 ข้อ รวมจำนวน 50 ข้อ

2.4 นำแบบวัดเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อกับขอบข่ายที่ศึกษาตามนิยามศัพท์ (IOC) โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า 0.5 ขึ้นไป

2.5 เลือกข้อคำถามที่มีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาสาหรณิพนธ์แล้ว ได้ข้อคำถามจำนวน 37 ข้อ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .67 - 1.00 จัดทำเป็นแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ

2.6 นำแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจฉบับทดลองใช้ไปทดลอง (Try-Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดรายข้อ โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation Coefficient) ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22 - .70 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990: 204) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .90

2.7 นำแบบวัดความสามารถในการตัดสินใจ ที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญและการหาคุณภาพแล้วจัดทำเป็นแบบวัดไว้ใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอนหนังสือแนะนำตัวจากมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ เพื่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยและการตอบแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์และความสามารถในการตัดสินใจ และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 นำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 ผู้วิจัยนำแบบวัด จำนวน 348 ฉบับ ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามวันและเวลาที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3.4 ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และขอความร่วมมือในการตอบแบบวัดเพื่อให้ได้ผลตามความเป็นจริง

3.5 ดำเนินการควบคุมการตอบของกลุ่มตัวอย่างให้มีความถูกต้อง ชัดเจน และการตอบที่ครบถ้วน ทุกข้อ และเก็บรวบรวมแบบวัดกลับมา จำนวน 348 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 วิเคราะห์ระดับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์และความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficients)

4.5 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ปรากฏดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6

ความฉลาดทางอารมณ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. การตระหนักรู้ในตนเอง	3.60	.528	สูง
2. ความสามารถในการควบคุมตัวเอง	3.75	.565	สูง
3. ทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	3.70	.652	สูง
4. ความเข้าใจผู้อื่น	3.96	.586	สูง
5. การสร้างแรงจูงใจ	4.06	.634	สูง
รวม	3.81	.459	สูง

จากตาราง 4 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = .459) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่าทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง โดยเรียงจากพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ การสร้างแรงจูงใจ ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = .634) ความเข้าใจผู้อื่น ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = .586) ความสามารถในการควบคุมตัวเอง ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .565) ทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .652) และการตระหนักรู้ในตนเอง ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = .528) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ปรากฏดัง ตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ความสามารถในการตัดสินใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเชื่อมั่นในตนเอง	3.48	.648	ปานกลาง
2. ความคิดสร้างสรรค์	3.57	.747	สูง
3. ความคิดยืดหยุ่น	3.92	.657	สูง
4. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ	3.84	.681	สูง
5. ความมีเหตุผล	3.98	.639	สูง
รวม	3.76	.564	สูง

จากตาราง 5 พบว่า ความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = .564) เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า ทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงจากพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย ดังนี้ ความมีเหตุผล ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .639) ความคิดยืดหยุ่น ($\bar{X} = 3.92$, S.D. = .657) ความคิดอย่างมี

วิจารณ์ญาณ ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .681) ความคิดสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = .747) และความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = .648) ตามลำดับ

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ (X) ด้านการตระหนักรู้ในตนเอง (X_1) ด้านความสามารถในการควบคุมตัวเอง (X_2) ด้านทักษะการอยู่ร่วมกับผู้อื่น (X_3) ด้านความเข้าใจผู้อื่น (X_4) ด้านการสร้างแรงจูงใจ (X_5) กับความสามารถในการตัดสินใจ (Y) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X	Y
X_1	1.000	.486**	.488**	.346**	.475**	.711**	.532**
X_2		1.000	.474**	.482**	.483**	.752**	.496**
X_3			1.000	.578**	.546**	.813**	.624**
X_4				1.000	.541**	.770**	.637**
X_5					1.000	.801**	.689**
X						1.000	.777**
Y							1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับสูง ($r_{xy} = .777$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า

1. การตระหนักรู้ในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจ ($r_{x_1y} = .532$) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจ ($r_{x_2y} = .496$) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจ ($r_{x_3y} = .624$) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความเข้าใจในผู้อื่นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจ ($r_{x_4y} = .637$) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. การสร้างแรงจูงใจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการตัดสินใจ ($r_{x5y} = .689$) อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมพบว่า ทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายพฤติกรรมได้ ดังนี้

ตระหนักรู้ในตนเอง อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากนักเรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นวัยที่กำลังก้าวสู่วัยผู้ใหญ่ สามารถยังคิดยั้งทำ ความสามารถในการตระหนักรู้ในตนเอง และผู้อื่น เป็นสิ่งที่อยู่ในตัวนักเรียนและเป็นสิ่งที่ติดตัวนักเรียนมาตั้งแต่เกิด (Innate) แต่ในขณะที่ความสามารถในการตระหนักรู้ในตนเองอีกส่วนหนึ่งเป็นสิ่งที่เราได้รับจากการเรียนรู้ของนักเรียนจากประสบการณ์ชีวิต ซึ่งนักเรียนสามารถนำมาพัฒนาได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพยายามการหมั่นปฏิบัติ และการสั่งสมประสบการณ์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นช่วงอายุที่สะสมประสบการณ์และมีการพัฒนาตนเองมาพอสมควร จึงอาจจะให้นักเรียนมีระดับการตระหนักรู้ในตนเอง อยู่ในระดับที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ยุทธนา ไชยจุล (2543) ที่ได้กล่าวว่า ความสามารถทางอารมณ์เป็นสิ่งที่ฝึกฝนได้ในการที่จะทำให้บุคคลตระหนักรู้ในตนเองและผู้อื่น และไวต่อลักษณะของอารมณ์ที่ตนกำลังเผชิญ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพร โกมลพันธ์ (2551) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความฉลาดทางอารมณ์ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า การตระหนักรู้อารมณ์ตนเองอยู่ในระดับค่อนข้างสูง

ความสามารถในการควบคุมตัวเอง อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากการจัดการและควบคุมอารมณ์ของตนเองของนักเรียน เป็นความสามารถในการจัดการกับความรู้สึกภายในตนเองของวัยรุ่น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในช่วงของวัยรุ่นตอนปลายที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เมื่อนักเรียนมีอายุที่เพิ่มมากขึ้นอาจจะมีภาวะของความหุนหันพลันแล่นที่น้อยกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงอายุที่ต่ำกว่า และมีการยังคิดยั้งทำที่มากขึ้น สามารถควบคุมตนเองได้ดีกว่า มีความรับผิดชอบที่มากขึ้น จึงอาจทำให้นักเรียนมีการควบคุมจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ดีกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนช่วงชั้นอื่น ๆ ที่อยู่ในช่วงอายุที่น้อยกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ หาญณรงค์และ คณะ (2563) ที่ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับปกติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการควบคุมอารมณ์อยู่ในระดับสูง

ทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร จัดอยู่ในช่วงวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ จึงมีการเปลี่ยนแปลงและมีความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสติปัญญา ต้องปรับตัวเข้าสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่หลากหลายได้ และเนื่องจากโรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนเอกชนและมีนักเรียนนานาชาติ ซึ่งเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม ประกอบกับการได้รับปัจจัยสนับสนุนรอบด้านทางโรงเรียน ที่มีส่วนช่วยสนับสนุนพัฒนาการของทักษะทางสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นให้นักเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาณุมาศ หอมบุญยงค์ (2562) ที่ได้วิจัยเรื่อง แนวทางในการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า ระดับทักษะทางสังคมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก

ความเข้าใจผู้อื่น อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ให้ความสำคัญในเรื่อง การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น โดยมีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อปลูกฝังเรื่องความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นและเข้าใจผู้อื่นอย่างต่อเนื่องในทุกปีการศึกษาผ่านทางกิจกรรมจิตอาสาและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งกิจกรรมกลุ่มที่โรงเรียนได้ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำให้นักเรียนได้เห็น ได้ยิน ได้รับฟังซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเข้าใจผู้อื่นได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2546) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมกลุ่มเป็นการสร้างความเข้าใจผู้อื่นได้ จึงอาจจะทำให้นักเรียนได้รับรู้และซึมซับคุณลักษณะการเห็นอกเห็นใจและการเข้าใจผู้อื่นที่ได้รับจากการสนับสนุนของโรงเรียนได้ดี และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตราภรณ์ ทองกวอด (2555) ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาและพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนหล่มเก่าพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นด้านการเข้าใจผู้อื่น อยู่ในระดับมาก

การสร้างแรงจูงใจ อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากพัฒนาการทางสติปัญญาของนักเรียนเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของวัยรุ่นในเรื่องความสามารถทางการคิดหรือสติปัญญา ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร เป็นวัยรุ่นที่มีพัฒนาการทางการคิดถึงขั้นสูงสุด (Formal Operations Stage) คือ สามารถคิดในเชิงนามธรรม คิดแก้ปัญหาเชิงวิทยาศาสตร์ สามารถตั้งสมมติฐานที่เกินสิ่งที่ปรากฏแก่สายตาได้ และสามารถแก้ปัญหาในลักษณะที่มีการวางแผนและดำเนินการทดสอบสมมติฐานอย่างเป็นระบบ ลักษณะเช่นนี้เป็นการเตรียมพร้อมให้นักเรียนคิดหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ ทำให้นักเรียนคิดอย่างซับซ้อนเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ทางสังคม และเข้าใจผู้อื่นได้ดี การเตรียมพร้อมในการคิดถึง

เอกลักษณ์ของตนเองนี้ อาจส่งผลให้วัยรุ่นที่มีความพยายามที่จะตระหนักในตนเอง และสร้างแรงจูงใจตนเองเพื่อสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้ เช่น การตั้งเป้าหมายในการสอบติดในคณะและมหาวิทยาลัยที่ตนตั้งใจ ทำให้นักเรียนสร้างแรงจูงใจให้แก่ตนเองเพื่อพยายามสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงอาจทำให้นักเรียนมีระดับการสร้างแรงจูงใจ อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิคม แยมย์ย่อย (2556) ที่ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนใน ศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีแรงจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่าทุกพฤติกรรมของความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียน อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคคลที่มีการตระหนักรู้ในตนเองสูง ความสามารถในการควบคุมตนเองสูง มีทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นสูง มีความเข้าใจผู้อื่นสูง และมีการสร้างแรงจูงใจสูง ทำให้มีระดับความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับสูงได้ ซึ่งนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นช่วงวัยที่ต้องพัฒนากระบวนการคิด อีกทั้งระบบการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีการเปิดกว้างในการแสดงออกทางความคิดและทางสังคม ทำให้นักเรียนในยุคปัจจุบันมีการปรับตัวได้ดีต่อสภาพสังคมที่ดีกว่านักเรียนในอดีต อีกทั้งการปรับตัวให้เหมาะสมกับช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงและการดำเนินชีวิตของนักเรียนจะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการปรับตัวหลายอย่าง ทั้งกลุ่มเพื่อนและสังคมใหม่ ๆ ที่ต่างไปจากสภาพแวดล้อมในระดับมัธยมศึกษา จึงทำให้นักเรียนต้องอาศัยความฉลาดทางอารมณ์ในการที่จะดำเนินชีวิต เพื่อปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงอาจจะเป็นสาเหตุให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไม่แตกต่างกันและมีความฉลาดทางอารมณ์อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวของ วีระวัฒน์ ปินนิตามัย (2544) ที่กล่าวว่า นักศึกษาในระดับชั้นปีที่สูงขึ้น จะมีวิวุฒิมากขึ้น และได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ประสบการณ์ทางการเรียนแต่ละชั้นปีก็ยังเป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาในระดับปีที่สูงขึ้นมีความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้นตามไปด้วย และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพร โกมลพันธ์ (2551) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีความฉลาดทางอารมณ์ค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการตระหนักรู้อารมณ์ตน การจูงใจตนเอง การเข้าใจความรู้สึกผู้อื่น การมีทักษะทางสังคม อยู่ในระดับค่อนข้างสูง

2. ความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม พบว่า ทุกพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายพฤติกรรมได้ ดังนี้ ความเชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนในช่วงวัยนี้เป็นช่วงวัยรุ่นที่มีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างสูง เริ่มเข้าสู่วัยหนุ่มสาว อาจจะทำให้มีความเขินอายต่อเพศตรงข้ามและเมื่อต้องแสดงออกในที่สาธารณะ เมื่อ

นักเรียนเกิดความเชื่อมั่นอาจจะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเองไปบ้างในบางสถานการณ์ ความขี้อายและความขาดมั่นใจเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่บางครั้งก็เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต ได้เหมือนกัน ทำให้เกิดความกังวล ตื่นเต้นเมื่อจะต้องพบสถานการณ์ใหม่ ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการอยู่ในสังคมร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งขาดความกล้าในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้ จะเห็นได้ว่าความเชื่อมั่นในตนเองเป็นคุณลักษณะที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นในบุคคล เพราะการมีความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้แต่ละบุคคลตั้งศักยภาพที่มีอยู่ในตนเองออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ นื่องนุช เพียรดี (2542) ที่ได้กล่าวว่า การมีความเชื่อมั่นในตนเองนั้นเป็นบุคลิกภาพทางสังคมที่มีความสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิตของบุคคลตั้งแต่เด็กจนกระทั่งเติบโต ความเชื่อมั่นในตนเองสามารถที่จะพัฒนาให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นได้ด้วยการเรียนรู้ประสบการณ์ และได้รับการฝึกฝน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตาภา พงษ์ชูป (2549) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีความเชื่อมั่นในตนเองระดับปานกลาง ส่วนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีระดับความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก

ความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นั่นคือการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วยการลดการจัดการเรียนการสอนแบบท่องจำ เน้นการอ่านและคำนวณตัวเลข และการอยู่ในกรอบจากสิ่งที่ครูสอน แต่มุ่งพัฒนาและสร้างพลังความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนเมื่อเข้าสู่การศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยการนำมาเป็นเป้าหมายในแผนการศึกษาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ว่า “การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในทุก ระดับและทุกระดับให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม” จากดังกล่าวนี้ระบบการศึกษาทุกแห่งจึงอาจจะมีการมุ่งเน้นในเรื่องการสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งโรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ที่มุ่งเน้นทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความคิดสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน ความคล่องแคล่วในการคิด สามารถคิดได้อย่างรวดเร็ว และหลายด้าน หลายมุมมอง จึงทำให้นักเรียนมีความซึ้งสังเกต ใส่ใจในรายละเอียดต่าง ทำให้มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ อีกทั้งโรงเรียนได้มีการส่งนักเรียนเข้าร่วมการแข่งขัน กระบวนการคิด การบูรณาการระหว่างวิชาและการคิดออกแบบอย่างสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้แก่กันนักเรียนได้ด้วยเช่นกัน จึงอาจทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดสร้างสรรค์ อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิธิป นรินทร์ (2566) ที่ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานร่วมกับสื่อแอนิเมชัน

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความคิดยืดหยุ่น อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นเด็กที่อยู่ในช่วงอายุ 16-18 ปี ตรงกับเด็กที่เกิดในช่วง Generation z คือช่วงวัยที่เกิดและเติบโตมาพร้อมกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความผันผวนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นโลกแห่งความไม่แน่นอนและคาดเดาไม่ได้ มีความสลับซับซ้อนเข้าใจยาก และมีความกำกวมไม่ชัดเจน หรือกล่าวได้ว่า เป็นโลกที่มีการแทรกแซงของสิ่งต่าง ๆ ทำให้สิ่งที่เคยคุ้นชินหรือเคยเข้าใจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การจัดการเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน จึงต้องมีการส่งเสริมในเรื่องการปรับตัวตามสภาพสังคมที่มีการผันผวนอย่างรวดเร็ว ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การปรับตัว ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ที่ได้กล่าวว่า กระทรวงศึกษาธิการได้วางรากฐานการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้ทันต่อสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวได้ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ทักษะด้านความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Flexibility and Adaptability) ซึ่งเป็นทักษะย่อยด้านหนึ่งของทักษะชีวิตและอาชีพ (Life and Career Skills) ทักษะนี้ตรงกับองค์ประกอบหนึ่งของทุนทางจิตวิทยาทางบวก (Positive Psychology) ที่เรียกว่า ความยืดหยุ่นทางอารมณ์และจิตใจ (Resilience) ด้วยการส่งเสริมดังกล่าวนี้จึงอาจทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตสายไหมกรุงเทพมหานคร มีระดับความคิดยืดหยุ่น อยู่ในระดับสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พัชรินทร์ อรุณเรือง (2454) ได้วิจัยเรื่อง ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มต่อความยืดหยุ่นทางอารมณ์ (Resilience) และกลวิธีการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น จำนวน 634 คน ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นตอนต้นส่วนใหญ่มีความยืดหยุ่นทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่า ด้านการเป็นอิสระ ด้านการสร้างสัมพันธภาพ ด้านการเป็นผู้ริเริ่ม ด้านการมีความคิดสร้างสรรค์และอารมณ์ขัน และด้านการมีศีลธรรมจริยธรรมอยู่ในระดับสูง

ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากนักเรียนได้รับการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ได้กำหนดมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตาม มาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ โดยเฉพาะการพัฒนาความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ เช่น การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บริบทเป็นฐาน (Context-based Learning) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based Learning) และการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Active Learning) โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการระบุมุมความคิดรวบยอดและหลักการที่เกี่ยวข้อง

กับสถานการณ์นั้น ๆ นำไปสู่การปฏิบัติ เช่น การจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองเหตุการณ์ การทำงานกลุ่ม การจัดกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เป็นต้น สถานการณ์หรือปัญหาจะช่วยส่งเสริมและพัฒนากระบวนการทำงานเป็นกลุ่มการสื่อสาร การตัดสินใจ การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณและการเรียนรู้ในสิ่งที่จะนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตจากประสบการณ์และการลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาด้วยตนเองทั้งหมดนี้เอง อาจจะเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สหพงศ์ จันศิริ (2561) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน ในรายวิชาหลักการฟาร์ม สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการคิดอย่างมีวิจรรย์ญาณของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ความมีเหตุผล อยู่ในระดับสูง อาจเนื่องจากนักเรียนได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากโรงเรียนมากขึ้น ทำให้มีแนวโน้มในการคิดอย่างมีเหตุผลมากขึ้น เพราะการได้รับความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร การให้คำแนะนำปรึกษา การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น การยอมรับและให้กำลังใจ และการส่งเสริมในการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน มีความสำคัญกับการคิดอย่างมีเหตุผล เนื่องจากโรงเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมพัฒนาทางการคิดให้กับนักเรียน และนักเรียนใช้เวลาในโรงเรียนเป็นส่วนมาก ดังนั้น การที่นักเรียนได้รับแรงสนับสนุนทางสังคมจากโรงเรียน ทางด้านการให้ความรู้ ข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำปรึกษา การเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น การยอมรับ และให้กำลังใจ และการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนจึงอาจมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการคิดอย่างมี เหตุผลของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีระดับการคิดอย่างมีเหตุผล อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ลักขณา สรวิวัฒน์ (2549: 183) ที่ได้กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียนให้มีลักษณะการคิดอย่างมีเหตุผลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยสนับสนุนทั้งภายในตนเอง และปัจจัยสนับสนุนภายนอกตนเอง ได้แก่ ครอบครัว ครู โรงเรียน รวมถึงสิ่งแวดล้อมที่เด็กมี ปฏิสัมพันธ์ การอบรมสั่งสอน การแนะนำ การบอกเล่าข่าวสาร คำชี้แจง หรือการเรียนรู้จากบุคคลอื่น เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลย่อมได้รับอิทธิพลมาจากความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เรวดี นามทองดี (2555) ที่ได้วิจัยเรื่อง การคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีการคิดอย่างมีเหตุผล อยู่ในระดับมาก

จากการศึกษาของผู้วิจัย พบว่าพฤติกรรมความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความสามารถในการตัดสินใจ จะพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุอยู่ที่ 17-18 ปี เป็นอายุที่พอมีประสบการณ์ในการตัดสินใจ ค่อนข้างมีความชำนาญกว่าช่วงอายุที่น้อยกว่า มีความรอบคอบ มีประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาเหมาะสมควรจากสิ่งที่เรียนรู้ในสิ่งต่างๆ ที่ผ่านมา ทำให้มี

ความมั่นใจในการตัดสินใจ สามารถมองปัญหาได้มาก สามารถเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฑารัตน์ สุขน้อย (2563) ที่ได้วิจัยเรื่องการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากระบบการศึกษาในปัจจุบันที่เน้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็น นักเรียนจึงได้รับการส่งเสริมทั้งทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ อีกทั้งสภาพสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมที่มีความทันสมัย มีการเปิดกว้างในการแสดงออก เป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักเรียนในสังคมปัจจุบันที่มากกว่าสภาพสังคมในอดีต จึงอาจทำให้นักเรียนในสังคมปัจจุบันมีทั้งความฉลาดทางสติปัญญา ความฉลาดทางอารมณ์ และมีความกล้าในแสดงออกทั้งทางความคิดและการกระทำ รวมถึงการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยได้ เพราะถ้าหากว่านักเรียนมีความมั่นคงในอารมณ์ของตนเองอยู่ในระดับสูง อาจส่งผลให้นักเรียนมีสติในการคิดพิจารณาและตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของนักเรียนได้ในระดับที่ดีเช่นกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจาการเป็นไปตามแนวคิดของ โยเดอร์-ไวส์ (Yoder-Wise, 2015) ที่ได้กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยภายในที่มีผลต่อความสามารถในการตัดสินใจ ดังนั้น ความสามารถในการตัดสินใจจึงอาจจะสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่าง ๆ ของความฉลาดทางอารมณ์ในทางบวก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุต ชูวา (2545) ที่ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของพยาบาลวิชาชีพ ศูนย์สุขภาพชุมชน เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงกับความสามารถในการตัดสินใจ และความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อความสามารถในการตัดสินใจ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง

2. ความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร โดยรวมและรายพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง ยกเว้นความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1. โรงเรียนควรรักษาระดับการจัดกิจกรรมที่สร้างประสบการณ์ด้านต่าง ๆ หรือมีการเพิ่มเติมให้มากขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนเพื่อเป็นการส่งเสริมนักเรียนให้มีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับสูงมากยิ่งขึ้นต่อไป

2. ครูควรช่วยส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักเรียน ได้แก่ การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ กิจกรรมฝึกภาวะการเป็นผู้นำ การกล้าแสดงออก และกิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการเพิ่มระดับความเชื่อมั่นในตนเองและความสามารถในการตัดสินใจของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง ความฉลาดทางอารมณ์ที่ส่งผลต่อความสามารถในการตัดสินใจ หรือความสามารถในการตัดสินใจที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์

เอกสารอ้างอิง

- คมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2546). กลุ่มสัมพันธ์ในโรงเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- จิตาภา พงษ์ชูป. (2549). การพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตราภรณ์ ทองกวอด.(2555). การศึกษาและพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. ใน ปริญญาานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฑารัตน์ สุขน้อย. (2563). การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลาย โรงเรียนท่าศาลาประสิทธิ์ศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2565 จาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt15-1/6114993623.pdf>.
- ทศพร ประเสริฐสุข. (2542). ความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์กับการศึกษา. วารสารพฤติกรรมศาสตร์. 5(1), 19-35.
- นภาพร โกมลพันธ์. (2551). ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ในเขต

- กรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สุขภาพจิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม แยมย์้อย. (2556). แรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนในศูนย์ศึกษา พระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เขตกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นิธิ นรินทร์. (2566). การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปรากฏการณ์เป็นฐานร่วมกับสื่อแอนิเมชัน. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นิศาชล สืบแจ้. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้า เรียนในโรงเรียน พระราม 9 กาญจนาภิเษก สังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตห้วย ขวาง กรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นุต ชูวา. (2545). ความสัมพันธ์ระหว่างประสพการณ์การทำงาน ความฉลาดทางอารมณ์ บรรยากาศองค์การกับความความสามารถในการตัดสินใจด้านการบริหารจัดการของ พยาบาลวิชาชีพ ศูนย์สุขภาพชุมชน เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- น้องนุช เพียรดี. (2542). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวในการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคลองสวนฯ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา การศึกษาและการแนะแนว. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พัชรินทร์ อรุณเรือง. (2454). ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มต่อความยืดหยุ่นทางอารมณ์ (Resilience) และกลวิธีการเผชิญปัญหาของวัยรุ่นตอนต้น. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพรรณ หาญณรงค์; และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในพื้นที่ตำบลอ่างศิลา อำเภอเมือง จังหวัด ชลบุรี. วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ, 13(1), 136-144.
- ภาณุมาศ หอมบุญยงค์. (2562). แนวทางการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 ในจังหวัด สมุทรสงคราม. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์. 8(1), 153-165.
- ยุทธนา ไชยจุกุล. (2543). “การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์” ใน รวมบทความทางวิชาการ E.Q. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: เดสก์ท็อป.
- เรวดี นามทองดี. (2555). การคิดอย่างมีเหตุผลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัด

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม.
 ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
 ลักษณ์ สรวิวัฒน์. (2549). การคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- วิฑูรย์ ตันศิริคงคล. (2542). AHP กระบวนการตัดสินใจที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก.
 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: กราฟฟิค แอนด์ ปริ้นติ้ง เซ็นเตอร์.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2544). เชาวน์อารมณ์ (EQ): ดัชนีวัดความสุขและความสำเร็จของ
 ชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์เปอร์เน็ท จำกัด.
- สถาบันราชานุกูล. (2565). แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม
 2565, จาก <http://rajanukul.go.th/ideq/index.php?mode=test&group=7>.
- สหพงศ จันศิริ. (2561). การพัฒนาทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้
 แบบปัญหาเป็นฐาน ในรายวิชาหลักการฟาร์ม สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตร
 วิชาชีพ. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
 การสอน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สำนักงานเขตสายไหม. (2567). ข้อมูลจำนวนนักเรียนประจำปีงบประมาณ 2567. แฉวงออเงิน
 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙.
 (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- Cronbach, Lee J. (1990). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper &
 Row.
- Goleman, D. (1998). *Working with Emotional Intelligence*. New York: Bantam
 Books.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research
 Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607 – 610.
- Yoder-Wise, P. S. (2015). *Leading and Managing in Nursing*, 6th ed. Canada: Mosby.